

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 15 травня 1984 року

№ 58 (3409).

Ціна 2 коп.

Пленум обкому Компартії України

11 травня відбувся пленум обкому Компартії України, на якому розглянуто питання про підсумки квітневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій області, що випливають з його рішень і виступів товариша К. У. Черненко на Пленумі і першій сесії Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання.

З доповіддю виступив перший секретар обкому партії М. Г. САМІЛІК.

В обговоренні доповіді виступили В. І. МЯСНЯНИН — перший секретар Олександрійського міськкому партії, А. І. КОНДРАТЕНКО — перший секретар Онуфріївського райкому партії, І. О. ПОСТОВИЙ — плавильник Світловодського заводу чистих металів, Б. П. ХИЖНЯК — завідувач обласно, В. Є. АЛЕКСАНДРОВИЧ — голова Кіровського райвиконкому (м. Кіровоград), О. Є. БУРОЧКІН — директор Побузького нікелевого заводу (Голованівський район), Л. Й. ШЛІФЕР — голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, Н. А. КАЛИНИЧЕНКО — директор Комишуватської середньої школи Новоукраїнського району, І. А. ЮРЧЕНКО — перший секретар Візьшанського райкому партії, С. М. ШАПИКІНА — проректор Кіровоградського педагогічного інституту, В. П. ІВЛІВ — голова облпрофради, Т. М. СТАСЮК — ланкова колгоспу ім. Шевченка Ульянівського району, І. О. ШЕВЧЕНКО — перший секретар обкому ЛКСМУ України, А. Ф. КАРМАЗІН — директор Кіровоградського МПТУ № 2.

Із заключним словом виступив М. Г. САМІЛІК.

В обговореному питанні прийнято постанову.

ЗЛІТ МАЙБУТНІХ ТВАРИННИКІВ

Минулої суботи у Кіровограді відбувся зліт випускників загальноосвітніх шкіл області, які виявили бажання працювати в тваринництві. Такі зльоти на Кіровоградщині стають традиційними — цього разу проходив третій.

Понад триста десятикласників зібрались у залі обласної філармонії. Це ті, хто своє життя вирішив пов'язати з селом, для кого заклик зробити тваринництво ударним фронтом на селі допоміг вибрати єдину з тисячі доріг у завтрашній день. Ім ще належить довітись на уроках хімії і фізики, математики і літератури, із завмиранням серця пережити хвилюючий момент останнього дзвінка, скласти успішно іспити на атестат про середню освіту...

Але сьогодні вони знають — завтра їхня доля буде пов'язана з важливою галуззю сільського господарства, завтра вони робитимуть свій внесок у реалізацію Продовольчої програми СРСР.

Зліт відкрив перший секретар обкому комсомолу І. О. ШЕВЧЕНКО. Про досягнення тваринників області за останні роки, про те, які питання належить вирішувати напередодні сьогоднішнім випускникам шкіл області, говорив з трибуни зльоту начальник обласного управління сільського господарства В. Я. МАСЛЮЧЕНКО.

Відверту ділову розмову повели учасники зльоту доярка колгоспу «Мир» Гайворонського району Майя ОЗЕРЯН-СЬКА, випускниця Бобринецької середньої школи Марія ШПАКОВСЬКА, заслужений працівник сільського господарства України, депутат Верховної Ради СРСР, доярка колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району М. А. МОНАША, десятикласниця Червононаміанської СШ Олександрійського району Олександр ПОЛЯК, Губівської десятикласниця Компаніївського району Валентина МАТВІЙЧУК, Іосипівської середньої школи Візьшанського району Леонід ЦИМБАЛЮК, доярка колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району Лідія ЗАЛОЛІЛО, свинарка колгоспу ім. Шевченка Новомиргородського району Тетяна КУПЦІЙ.

Свинарка колгоспу ім. Карла Маркса, Герой Соціалістичної Праці Я. Я. СТЕПАНЕНКО зачитала юним учасникам зльоту наказ, з яким до них звернулись відомі тваринники області. У відповідь випускники шкіл, завтрашні молоді тваринники, заповнили, що стануть гідними продовжувачами справ своїх батьків.

На зльоті виступили перший секретар обкому Компартії України М. Г. САМІЛІК, завідувач сектором ЦН ЛКСМУ В. КУВЕНКО.

У роботі зльоту взяли участь секретар обкому партії А. І. ПОГРЕБНЯК, заступники голови виконкому обласної Ради народних депутатів М. П. ГРОМОВИЙ, Є. М. ЧАБАЧЕНКО, керівники обласних відомств, підприємств, партійних, радянських і комсомольських органів.

Учасники зльоту зустрілися також із журналістами молодіжних передач обласного радіо і телебачення та газети «Молодий комуніст».

(Нотатки про зліт і розмову в редакції нашої газети буде опубліковано).

ЧЕРВОНИМИ прапорами і святковими транспарантами прикрасилась минулої неділі центральна площа Комишуватого Новоукраїнського району. Жителі і гості зібралися тут у зв'язку з урочистою подією — вручення шкільній виробничій бригаді премії Ленінського комсомолу.

Мітинг з цієї нагоди відкрив перший секретар Новоукраїнського райкому комсомолу Олександр Козловський. Під звуки маршу на площу виходять нішні учасники шкільної виробничої. Слово надається секретарю ЦК ЛКСМУ України О. Г. Яцині.

— Сьогодні Комишуватська виробнича бригада стала кузницею сільськогосподарських кадрів, — сказала вона, — Трудове загартування у ній пройшли близько півтори тисячі юнаків і дівчат. З 1958 року, коли за рішенням комітету комсомолу школи бригада була створена, її постійним помічником і по-

ІЗ МАЙСТРАМИ СТАЛИ НАРІВНІ

Учніській виробничій бригаді Комишуватської середньої школи вручено премію Ленінського комсомолу

сью сільськогосподарською академією, біологічним факультетом Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, Уманським сільськогосподарським інститутом, за чийми завданнями учні проводять науково-дослідну роботу.

О. Г. Яцина зачитала рішення бюро ЦК ВЛКСМ про нагородження учніської виробничої бригади Комишуватської СШ Новоукраїнського району премією Ленінського комсомолу і вручила диплом

ЦК ВЛКСМ про присвоєння премії представникам бригади.

Із словом-відповіддю виступила бригадир шкільних виробничників Олена Сливчук. Вона подякувала за високу нагороду і зазначила, що бригада буде гідно продовжувати гіталовські традиції, вноситиме свій посильний вклад у виконання Продовольчої програми. Десятьнадцять минулорічних випускників, сказала Олена, залишилися у рідному колгоспі. Олександр Сірин, Микола Куносов, Петро Грига, Геннадій Кошес, Микола Черкашин працюють механізаторами, а Валентина Бодюл, Наталія Шульська, Олена Біла

— Я щасливий тим, — сказав Сергій, — що був членом шкільної виробничої, бо саме вона допомогла мені навикати полюбити хліборобську працю.

Тепло привітали учнів з високою нагородою секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, перший секретар Новоукраїнського райкому партії В. Я. Куценко, голова правління колгоспу імені XX з'їзду КПРС В. К. Половний.

У своєму виступі директор Комишуватської десятирічної, керівник виробничої бригади Н. А. Малиничко зазначила присутніх, що колектив бригади гордо нестиме звання лауреата премії Ленінського комсомолу.

Члени учніської виробничої бригади одностайно вирішили перерахувати премію у Фонд миру.

Наш ушалецький земляк О. В. Гіталов вручив трудові путівки хліборобам тим, хто цього року вступив в самостійне життя і працюватиме в рідному господарстві.

Учасники мітингу надіслали вітальний лист на адресу ЦК ВЛКСМ.

На мітингу були присутні заступник голови обласного виконкому Є. М. Чабаченко, перший секретар обкому комсомолу І. О. Шевченко.

Після закінчення мітингу перед присутніми з цікавою концертною про-



радником став діді Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР, бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Олександр Васильович Гіталов. Недарма учні десятирічки називають себе юними гіталовцями, бо орієнтиром для них є високі результати, яких добивається колектив, очолюваний Олександром Васильовичем. Велику допомогу школярам надають спеціалісти колгоспу — головний агроном Іван Петрович Коваль, заступник бригадира тракторної бригади Борис Іванович Скомороха, головний зоотехнік Віталій Йосипович Кобець, інженер Федір Михайлович Яковенко, головний економіст Віктор Михайлович Антоненко та інші. Міцні зв'язки підтримує учніська виробнича з Україн-



взяли у спадок професію батьків-тваринників. І цьогогорічні випускники Іосиф Білобаченко, Віталій Бокнов, Микола Аношкін, Олександр Юхименко, Олена Месенко, Ольга Гібаленко, Олександр Дзюган виявили бажання залишитись у рідному селі, щоб допомогти батькам вирощувати хліб. Від імені молодих виробничників колгоспу лауреат премії Ленінського комсомолу привітав вихованців бригади механізатор Сергій Цьома.

грамою виступив лауреат республіканської комсомольської премії імені М. Островського, лауреат обласної комсомольської премії імені Ю. Яновського хореографічний ансамбль «Пролісок» обласного Палацу піонерів і школярів (художній керівник — заслужений працівник культури УРСР А. Є. Коротков).

На знімках: секретар ЦК ЛКСМУ О. Г. ЯЦИНА вручає диплом ЦК ВЛКСМ про присвоєння звання лауреата премії Ленінського комсомолу учніській виробничій бригаді Комишуватської СШ бригадир шкільних виробничників Олені СЛИВЧУК (фото вгорі); прославлений хлібороб діді Герой Соціалістичної Праці О. В. ГІТАЛОВ серед членів виробничої бригади (фото в центрі); виступає хореографічний ансамбль «Пролісок» обласного Палацу піонерів і школярів (фото внизу).

Фото В. ГРИБА.



Як виникають вакансії

УЖЕ перший огляд документації секретаря комітету комсомолу колгоспу імені Фрунзе Миколи Кравченка розвіяв усі сумніви: молодий секретар швидко засвоїв те, що від нього вимагається як комсомольського ватажка. За відносно короткий строк поставив усіх співчан на облік, на кожного завів персональну картку. Добився своєчасної і правильної сплати членських внесків. Активізував роботу комітету комсомолу (це добре видно, коли переглядаєш протоколи нинішнього звітного періоду і минулорічного). Хоча, звичайно, не обійшлося без упущень. Лише браком досвіду молодого секретаря можна пояснити той факт, що недавно без знання з обліку вибули два комсомольці.

Втім, може і не з'явився б цей матеріал, якби я не поцікавився перспективним планом на звітний період.

— Немає його в мене, — не стаз виправдовуватися

Микола. — Невже, бо ніхто мені не хоче пояснити, як його скласти. До Анатолія Петровича Донченка, парт-орга колгоспу, звертався. Але... Скласти так, для галочки не збираюсь.

— Секретар я незвільнений, — продовжив Микола, — працюю обліковцем тракторної бригади № 1. В кінці жовтня минулого року, коли обирали ватажком, заохочувався: чи справляюсь я? Дехто заспокоював: «не турбуйся, не ти перший рік відбуваєш, а там... видно буде». Розсердився тоді я: «Як це рік відбуваєш?». Зрозумів: звикли співчани до спокійного життя. І гарячково взявся за роботу.

Формальне виконання своїх обов'язків породжує байдужість. В цьому він швидко переконався на прикладі роботи клубу. Був період, перестали в ньому проводитись «вогники», вечори відпочинку, інші цікаві заходи. — послабила роботу директор клубу Раїса Ша-

повалова. Заслухали її на засіданні комітету комсомолу. Переглянули план роботи, деяких членів комітету зобов'язали допомагати Раїсі. І справи пішли на лад.

Але, коли немає допомоги з боку правління колгоспу, парторганізації (а саме так у господарстві) сподіватися на вирішення питань організації змістовного дозвілля неможливо. Скажімо, домовився М. Кравченко з головою колгоспу Миколою Петровичем Кравчуком: учасникам художньої самодіяльності додати до відпустки три дні. Той пообіцяв, а настав час — слова не додержав. Зрозуміло, таке ставлення підірвало віру в комітет комсомолу.

А хіба не може не непокоїти занедбаність у колгоспі спортивно-масової роботи? Над вирішенням цього питання комсомольський актив б'ється вже кілька років. І цією зимою молодь вирішила власними силами побудувати спорт-

зал. Марно. На засіданні правління ініціативу не підтримали, як і зняли з порядку денного питання про придбання деякого спортивного апарату.

— Бути присутнім на зборах, сплачувати внески, виконувати доручення. Це — обов'язок комсомольця. І чи нерідко ми задовольняємося тим, що співчанин бере участь у різних заходах, а його турботами, його запитами не живемо, — говорить Микола. — Наседу лише один приклад. Приїхали до нас у село молоді спеціалісти — комсомольці Сергій і Світлана Олещенки. Приїхали з Бобринця. Дали подружжю стареньку хатку. Поки самі були, якимось перелізли, аж тут народилася донька. Я з Сергієм до голови, парторга: де обіцяне житло? «Зачекай, комсомоле», — почувли у відповідь. — Коштів не вистачає. Але ж саме молоді економічно зміцнювати господарство. А для цього треба зробити все, щоб вона

залишалася на землі батьків, щоб перед тим, хто приїде гостинно розчистити двері добротних будинків. І можна зрозуміти Сергія і Світлану — виїхали вони. До речі, Сергій — агроном, а в нас нині дві вакансії на цю посаду.

І подібні приклади — не рідкість.

Втім, не буду стверджувати, що керівники колгоспу нічого не роблять для молоді. Доброю традицією стало вручення їй нової техніки. Цього року створено комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню кукурудзи. Коротше кажучи, молоді довіряють. І хотілося б, щоб робили все для її закріплення на селі.

Уважно слухаючи Миколу, я зробив висновок: незважаючи на брак досвіду, новообраний ватажок, як це часто властиво іншим, не підмінив конкретні справи паперовою бутафорією. Щиріше аболізація за став справ у колгоспі, за своїх

співчан стало для нього основою роботи.

Того дня я не зміг зустріти ні голову колгоспу, ні парторга: гаряча весняна пора покликана у поле всіх. Роботи багато. Але, певно, за роботою не треба забувати про людей. На жаль, це питання хвилює чомусь тільки комсомольського ватажка.

Секретар комітету комсомолу. Справність, акуратність, ввічливість — сьогодні цих якостей для ватажка недостатньо. Комсомольський працівник сьогодні немислимий без самовідданості, аболізація за справу, внутрішнього горіння, непримиренності до недоліків...

Чи знають про такий стан справ у колгоспі працівники райкому комсомолу? Так, знають. Перший секретар Володимир Нарізний на моє запитання, як думаєте допомогти Миколі Кравченку, тільки руками розводить:

— Що ми можемо зробити...

А хто ж зможе?

А. БЕЗТАКА,
спецкор «Молодого комунара».
Компаніївський район.

ПЕРЕВІРЯЄМО ХІД ВИКОНАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Виходить на кульмінаційну відмітку другий квартал. Минуло досить часу, щоб зважити ціну слова комсомольсько-молодіжного колективу кіровоградського заводу «Гідросила» де бригадиром Олександр Горощенко і групою керівників Клавдія Юргеля. Наш кореспондент побував у цеху, де працюють члени КМК, і поцікавився, як виконуються соціалістичні зобов'язання молодими робітниками.

Відповідь секретаря комсомольської організації цеху Галини Лавриченко на запитання, як справляється КМК з виконанням своїх соціалістичних зобов'язань на 1984 рік, була короткою: колектив додержується в роботі кожного їх пункту.

СЛОВО ДІЛОМ СЛАВНЕ

Із розповіді бригадира комсомольсько-молодіжного колективу Олександра Горощенка:

— Стараючись збільшити свій внесок у виконання плану четвертого року одинадцяті п'ятирічки, наш комсомольсько-молодіжний колектив ще на початку року взяв підвищені соціалістичні зобов'язання. В усіх їх шести пунктах головний напрям було взято на поліпшення організації праці. Саме з цього ми починали при створенні колективу. Це дало свої позитивні наслідки. Значно зросла продуктивність праці. Прагнемо йти цим же напрямом і нині. Так, наприклад, першим пунктом наших зобов'язань передбачалося річний план виконати до 26 грудня 1984 року. Аналіз нашої роботи показує, що ми вже сьогодні працюємо з випередженням графіка на шість днів. План першого кварталу виконаний на 109,3 процента. При цьому понад завдання виготовлено 28 436 деталей, зекономлено 168 карбованців фонду заробітної плати. А найголовніше — продуктивність праці проти планової підвищилася з початку року на 2,1 процента. Не можна не згадати і про такий важливий показник, як коефіцієнт ритмічності. Нині він становить 0,98.

Із розповіді групкомсорга Клавдія Юргеля:

— Все, що розказував Олександр, це, як кажуть, уже кінцеві результати на-

шої праці. За ними стояла копійка роботи. Починали з виробничої дисципліни. В підвищенні продуктивності праці важливим резервом став досвід наших кращих виробничників Ольги Добровольської, Клавдії Лапінської, Тамари Шевченко та інших. Виробниче життя колективу знаходилося під постійним контролем ради бригади.

У житті нашої бригади одержала постійну прописку оперативна п'ятихвилинка. На ній перед початком зміни аналізуємо свої плюси і мінуси. Плануємо заходи на наступний день. Все це з присутності майстра дільниці комуніста Віктора Заплавного. Така оперативка дає можливість швидко вирішувати неузгодження, що іноді виникають в роботі. За перший квартал наш колектив серед інших бригад цеху виборов першість у соціалістичному змаганні. За це КМК нагороджено перехідним червоним вимпелом.

Із розповіді робітнички Надії Лисогор:

— У найближчий час наша дільниця готується перейти на випуск насоса нової модифікації. В цьому візьмемо участь і ми: будемо освоювати виробництво втулки нової конструкції. Це плануємо зробити з таким розрахунком, щоб ритмічність виробничого процесу і продуктивність праці залишилися на високому рівні. Освоювати випуск продукції нової модифікації почнуть першими найдосвідченіші. А згодом своє надбання вони будуть передавати іншим. І впевнена, що наш колектив, який носить ім'я Героя Радянського Союзу П. Д. Літніна, й у лавах якого працює і його син Павло Павлович, з новими завданнями успішно впереться.

М. САВЕНКО.



В одному з пунктів соціалістичних зобов'язань молоді працівники Онуфріївської районної електромережі запланували збільшити собівартість виконуваних робіт на 0,5 процента, підвищити продуктивність праці на 1 процент і виконати особисті завдання до професійного свята — Дня енергетика.

Нині молодь районної електромережі стала на трудову вахту, присвячену 60-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

На знімку: Олександр МАКСИМЕНКО під час чергування.

Фото М. ТИМОФІЄНКА.



Понад 17 років працює слюсарем планово-попереджувального ремонту обладнання тролейбусного управління Василь Іванович ШПИЛЬОВИЙ. А, очолюючи колектив слюсарів, поступово вивів його в передові.

За дострокове виконання завдань п'ятиріччя адміністрація, партія і профспілкорова організації управління представили В. І. Шпилієва до нагородження званням «Ударник одинадцяті п'ятиріччя».

Портрет ударника комуністичної праці, наставника молоді занесено на обласний стенд трудової слави працівників комунального господарства.

Фото М. БУЧИНСЬКОГО.

РОЗПОВІДАЄ ВІЙСЬКОВИЙ КОРЕСПОНДЕНТ

Недавно в Політвідділі України вийшла в світ книга військового журналіста Юхима Райгородського «Огнем берега Роси». Це розповідь про 5-й Донський козацький кавалерійський корпус генерала О. Г. Селіванова, який у роки Великої Вітчизняної війни брав участь у розгромі оточеної Корсунь-Шевченківської групи німецьких військ. Колишній воїн 5-го кавалерійського корпусу Ю. Райгородський розповідає про своїх бойових побратимів, про їхнє життя під час війни та в повоєнні роки.

У розділі «В святковій колонії» йдеться про долю нашого земляка, уродженця села Мошоринського, колишнього робітника Сабліно-Знам'янського цукрозаводу, члена військової ради 27-ї армії 1-го Українського фронту, згодом — заступника Міністра внутрішніх справ УРСР генерал-лейтенанта у відставці Романа Елісейовича Бульдовича.

...Коли вороже угруповання німецьких військ було затиснуто в районі Корсунь — Шевченківського, радянська командування запропонувало військам В. Штегермана капітулювати. Керувати переговорами доручили члену військової Ради 27-ї армії 1-го Українського фронту полковникові Р. Є. Бульдовичу. Парламентська група в складі підполковника А. П. Савельєва, перекладача старшого лейтенанта А. В. Смирнова, рядового О. Р. Кузнєцова вирушила в розташування ворога з ультиматумом про умови капітуляції, підписані представниками Ставки Верховного командування Маршалом Радянського Союзу Г. К. Жуковим, не були використані всі можливості для його успішного демонстрування в наступні дні, на всіх сесіях. У результаті показу цього фільму на екранах інших кінотеатрів міста за 13 днів його переглянуло 26 тисяч чоловік. Зараз «Військово-польовий роман» демонструється на екранах області,

Це лише один з епізодів цікавої книги. Вона хвилює, вчить, пробуджує гордість за мужність і героїзм радянських людей.

М. БІЛАН.
Знам'янський район.

МК ПІСЛЯ ВИСТУПУ

«КІНОБІГ 3

ПЕРЕШКОДАМИ»

Так називався матеріал, надрукований у газеті 24 березня 1984 року. Як повідомив редакції начальник управління кінорежисури обласного фільму Г. П. Радловський, стаття обговорювалась на нараді директорів кінорежисури закладів м. Кіровограда. Критику визнано справедливою. На нараді перед директорами клубів і кінотеатрів було поставлено завдання поліпшити роботу з прокатом фільмів вітчизняного виробництва, організацію їх реклами.

Що ж стосується показу фільму «Військово-польовий роман», то, незважаючи на урочисту прем'єру 18 лютого цього року в кінотеатрі «Комсомолець», не були використані всі можливості для його успішного демонстрування в наступні дні, на всіх сесіях. У результаті показу цього фільму на екранах інших кінотеатрів міста за 13 днів його переглянуло 26 тисяч чоловік. Зараз «Військово-польовий роман» демонструється на екранах області,

УВАГА: ПІДЛІТКИ!

СПОРТ

ЩО ТАКЕ ваше покоління? Ні, ми такими не були, у нас була своя позиція, своя мета, ми були свідомі своїх вчинків. А таке ось важко пояснити... — вже чути скептичний голос про моє покоління сивовусого дїда, який сидить десь на призьбі крайньої хати у Шляховому і проводжає поглядом нашого героя, що нодирчає кудись од села на своєму старенькому, але ще бравому моледку.

І хочеться мені заперечити старому. Бо-думка його однобока.

Але спочатку про нашого героя (точніше — одного з них). Його звали Юрком. Врешті, анонімний лист, що надійшов до редакції, дає йому досить вичерпну характеристику, крім того, лист одразу введе читача у курс справи.

«Шановна редакціє! Звертаюся з проханням артувати молодого юнака Юрія Кудрича, який торік закінчив вісім класів і вступає до Бобринецького сільського професійно-технічного училища. Але починаючи він тільки кілька днів, викладачі училища приїжджали і оновлювали його, але все безрезультатно.

Домашні умови у нього трагічні. Мати систематично пиячить. Наставники його нема кому — батько давно помер. Хлопець цілком диям блукає, шукає пригоди, а то без кінця носить порожні пляшки з дому в магазин.

Невисокий на зріст, смуглявий, рідко дивиться в очі, Стоптані, викривлені черевики, засмалцьована куртка, руки чорні — в мазуті чи землі.

— Мати де? — Не знаю.

Пому було три роки, як помер батько. Мати залазилась із шістьма дітками в хаті.

«У сільській Раді мені тоді сказали: «Можливо, Ганно Пилипівно, віддали найменшого в інтернат? Там вони і доглядати будуть, і ви зможете до них навідуватися часто. Важко ж вам одиниць аж із шістьма...». Але хіба могла я їх віддати? Та й вони, найменшенькі мої, наче серцем чули — обступили мене пругом, за спідницю тримаються... І я сказала: «Ні, я сама виховую своїх дітей!».

Так пізніше розповідає Юрко. Мати, Ганна Пилипівна, а в листі до редакції «сусіди» пишуть: «Мати систематично пиячить. Наставники сина нема кому...».

— П'ятьох я вивела в люди, вивела, — Ганна Пилипівна показує фотокартки на стінах. — Толя в шахті на Донбасі, Саша бетонником у Кіровограді, дочка працює на Уралі... А з цим не знаю що робити...

Вона зайшла до хати через хвілуні йтинадцять після нашого приїзду. І ще тільки ступила на поріг, я зрозумів — серйозно з матір'ю

би в школу пішов, а ввечері вчителька переказує, що знов прогуляв. Не було кому приглянути. Павчинець обманювати ще маленьким: кладе книжки в сумку, а йде куртоплю пекти в лісосмугу».

Сашко також кивав на те, що якби, мовляв, батько, то все було б інакше. (Пригадує, добре я при батькові очився. Бо батько так казав: поки не вивчиш уроків — не ляжеш спати. І допомагав у усьому).

Коли батько пішов з життя, Юркові було три роки.

— А ви могли стати найменшому за батька?

— Я ж кажу, що коли він у перший клас пішов, я вже збирався з села виїжджати. А Микола і Толя ще старші від мене...

Найменший брат потребував наставника, але його не знайшлося серед старших. А чи знайдеться зараз?

— До себе я його, звичайно, взяти не можу, — оглядає Олександр свою непростору квартиру. — Самі ось чекаємо первістка... В травні має Толя приїхати, то він, може, забере, на Донбас. Будемо радитись...

Ні, Юрко не належить до дітей, яких прийнято вважати «важкими». Він не хуліганить, навіть не бешкетує. Він не стоїть на обліку в дитячій кімнаті міліції районного управління літучих справ (інспектор В. О. Стефан поспіває: «У спеціальну школу ми не маємо підстав його направляти»). Він вважається благополучним з точки зору правових органів. Але чи не є байдужість за свій завтрашній день, за сьогоднішнє байдкування злочинем проти самого себе, чи не обернеться це завтра

злочинем проти суспільства? «Та ж хлопцеві ще й шістнадцяти нема!» — зведе брови читач. Що ж, у читача з цього приводу може бути й свої позиції. Як і в Юрковій матері, у його братів, у тих одиосельчан, які побоялись підписатись під листом до редакції. Як і в самого Юрка.

МОЖНА було б поставити три крапки, але я збирався заперечити старому, який сидить десь на призьбі крайньої хати у Шляховому і скептично кривить свій сивий вус стосовно мого покоління. Він має на це право, продовжаючи поглядом Юрка Кудрича.

Але я йому заперечу. І думаю, не лише фактами про героїчні справи молоді на ударних будовах п'ятиріччя. Я дорозкажу події того самого дня, коли зустрічався з Кудричани у Шляховому. Я повертався з Бобринця до Кіровограда останнім автобусом. Сусідом моїм у салоні виявився молодий хлопець. Слово за слово — розбалакались. Хлопець постійно зиркав на годинник — хвилювався, щоб не заїздився на свій, до Шевченкового у Кіровоградському районі, останній автобус. Він відпросився у майстра виробничого навчання з суботніх занять, бо треба було провідати хвору маму.

— Мама сама вдома? — Ні, в мене вітчим є. Я б її саму не покинув.

Васильєві було три місяці, як мати пішла від чоловіка-п'яниці. Сама виховувала сина. Без батька він і дорослішати раніше став. «Бо треба було ж хазяїна в хату». Уже після п'ятого класу попросився на час літніх канікул допомагати колгоспові, але йому сказали, що малий, і це тоді його трохи образило — Василь був рослим хлопчиною. Зате наступного літа взявся. Після восьмого класу тільки на одному сілосувачі заробив триста карбованців.

А після жнив сам повів своє свідство за вісім класів («без трійки») у Бобринецьке СПТУ № 2.

— Цікаво вчинило? — запитав і вже злякався, що ось де я знайду, нарешті ключ до незрозумілої для мене відмови Юрка Кудрича вчитись в СПТУ.

— Сікаво, звичайно, — дивується на мене Василь. — Теорія, практика, викладачі хороші... Та в нас і гуртки там усікі. Я на хор ходжу. І ще на секційні заняття з боксу, самбо.

Він устив на свій автобус. Проводжаючи його, я думав про те, що які вони різні, ці два хлопці-ровесники, як, може, в один день здавали документи в училище торік у серпні — Юрій Кудрич і Василь Бажан. А ще думав про те, що людина або може мати життєву позицію, або може її не мати зовсім. Одне з двох, бо позиція — це, мабуть, знання і переконання, втілені в конкретних справах і вчинках.

В. БОНДАР, спецкор «Молодого комунара».

ШЕСТЕРО НА П'ЕДЕСТАЛІ

У манежі Кіровоградської ДЮСШ обласпорткомітету минулої суботи почався особисто-командний чемпіонат України з боротьби самбо. У перші два дні успіху домоглися вихованці тренерів збірної команди нашої області Леоніда Медведєва та Германа Алєєєва. Бронзовими призерами першості республіки стали майстри спорту Олександр Шполянський (товариство «Колос»), динамівець Микола Назанцев, Сергій Мезенцев («Колос»), кандидат у майстри спорту Володимир Паргамон («Колос»).

Вчора за вихід у фінал боролися кіровоградці нандидат у майстри спорту Сергій Петров («Динамо») і Володимир Долгих («Колос»), котрі вже забезпечили собі як мінімум бронзові медалі.

В. ГАМБЕРІДЗЕ, заступник голови облспорткомітету.



ТУРНІРНЕ ТАБЛО

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КРОС. Цими днями в Кіровограді, в лісовій зоні відпочинку Новомиколаївки відбулась першість школярів України з легкоатлетичного кросу з участю найсильніших юних кросменів усіх 25 областей та міста Севастополя.

Успіх чекав спортсменів збірної нашої області, які разом з юними легкоатлетами Дніпропетровщини розділили 1—2 місця в загальнокомандному заліку. Чемпіонами республіки стали вихованка олександрійської ДЮСШ Вікторія Тарасенко (дистанція 2000 метрів) і Василь Ковбасюк із Ульяновської ДЮСШ (3000 метрів). Другою фінішувала на трасі 1000 метрів Ольга Задорожня із Світловодська, третім — Аркадій Артюх із Добровеличківки.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. У Севастополі тривали між-відомчі республіканські змагання «Наші резерви» серед найсильніших легкоатлетів України 1964—66 років народження. У складі збірної команди спартаківців республіки, яка стала срібним призером в естафетному бігу 4х100 метрів, виступав першокорсник Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації кандидат у майстри спорту Віталій Байдаков. На дистанції 100 метрів він повторив рекорд області з результатом 10,6 секунд.

ФЕХТУВАННЯ. У Києві відбувся юнацький асесояний турнір на приз Леоніського райкому комсомолу столиці України з участю команд Баку, Нерієвська, Сімферополя, Ленінграда, Комсомольська-на-Амурі, Кишинева, Батумі. Досить вдало виступали на цих змаганнях і наші земляки — юні фех-

тувальники ДЮСШ облради «Спартак». Вихованець майстра спорту Андрія Ждановича семикласник Кіровоградської СШ № 17 Костянтин Тесленко став бронзовим призером серед шпажистів молодшого віку. Команда шаблістів у складі Олега Ворожжа, Юрія Фіронова та Ігоря Агеєнка була третьою у групі команд старшого юнацького віку (1967—1969 років народження).

ДЗЮДО. Особиста першість республіканської ради ДСТ «Колос» закінчилась у Дніпропетровську. На цих змаганнях студент Дніпропетровщини педінституту імені О. С. Пушкіна Володимир Паргамон став переможцем серед борців вагової категорії до 71 кілограма. А його товариш по команді Ігор Гордєв отримав срібну нагороду. Ціх спортсменів включено до збірної команди «Колоса» для участі в міжвідомчій першості республіки.

РУЧНИЙ М'ЯЧ. 12 найсильніших команд дитчюнацьких спортивних шкіл системи Міністерства освіти України зустрілись у фінальному турнірі в Кривому Розі. Право виступити у цих змаганнях здобули вихованці тренера Ульяновської ДЮСШ Пилипа Кіганюка, які перед цим одержали путівку в фінал, посівши друге місце в зональних поєдинках. Продемонструвавши зрозумілу майстерність, юні гандболісти Ульяновки вперше увійшли в четвірку найсильніших команд республіки.

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА. Учениця четвертого класу Кіровоградської СШ № 19 Наталя Задорожня на турнірі «Юний динамівець» стала срібною призеркою, виступаючи за команду першорядників. Вона тренується в ДЮСШ облспорткомітету під керівництвом Е. Нечая та Л. Яковської.

На знімку: Н. ЗАДОРЖНА. Фото І. МАСЕНКА.

Позиція

Ні до якої роботи його не залучають, хоча зараз у нас стільки робиться для зміцнення трудової дисципліни. Де ж місцева громадськість?

У Шляховому в основному проживають старі колгоспники, пенсіонери, і ось вони вирішили написати до редакції. Бо хлопець не може продовжувати навчання і жити з матір'ю. Молода людина гине морально. Чи можна янось допомогти йому? З повагою шляхівчани».

ЛИСТ привів мене в Бобринецьке СПТУ. Завуч З. О. Сивоконь сказала:

— Все правильно тут написано. Говорила з цим хлопцем і я не раз, а що вже Василь Іванович, то аж дивуюся: скільки в нього терпіння! Майстер виробничого навчання В. І. Дикусар сам родом із Шляхового, добре знає людей цього села, тому не дарма йому було доручено, якщо можна так сказати, поставити хлопця на ноги. Але...

— Я вже не знаю, як з ним говорити. Скільки разів умовляв, просяв. Думаю — може ж такі зрозуміє хлопець... Ні.

Більше того, майстер брав училищну машину чи свій мотоцикл, їхав до Шляхового, знаходив хлопця десь на березі Сугоклі і доставляв на уроки. Більше як на дихотрьох уроках Юрко не вивсиджував.

Одного разу, — розповідає Василь Іванович, — привіз його в Бобринець, посадив за парту перед собою і кажу: «Подивись на себе — на кого ти схожий? Брудний, невмитий, нечесаний. Неже тобі подобається так?» Та не зрозумів я, зачепили мої слова хлопця, чи ні...

Того самого дня Василь Іванович завіз Юрка в гуртожиток і сказав настанови: «Приймайте це одного мешканця». Майстер сам узяв постіль, сам же застелив ліжко в кімнаті і, прощюючись до завтра, порадив: «Що буде незрозуміло чи виникнуть які запитання — звертайся до мене...».

Але Юрко не звернувся до майстра ні того дня, ні наступного. Хлопці, які мали стати Юркиним сусідами, на запитання майстра ступили плечима: «А він тут і не побував». Бо Юрко тік з гуртожитку одразу, як тільки віддалення зувил майстрового мотоцикла.

Багато уроків він уже пропустив, — говорить завуч Зінаїда Олександрівна. — Та що там пропустив, він і не вчився ще як слід. Але ми взяли б його, незважаючи ні на що.

ІНІЯ хата стоїть при самому в'їзді у Шляхове. Невеличка, старенька. Незагороджене, доступне всім літрам подвір'я.

— А он і Юрко, — зрадливо сказав Василь Іванович, адляючись у поле, коли училищний автомобіль, якому уже минули всі строк експлуатації і якого ревночно віддають у брукт самі учні, зупинився на околиці села.

Майстер замахав рукою хлопцеві, що стояв з низеньким моледком біля трактора у полі і так само цікаво дивився до своєї хати: хто б то там зупинився?

— Що таке з твоею технікою? — запитав хлопця («техніка» велася в руках неохоче, понабиравши у спідці болота).

— Нічого, справляю, — відказав Юрко.

цього разу не вдається поговорити: жінка погано трималася на ногах...

— Для цієї такої стан — за запитай, — сказав, нагодившись тоді, завареною відділкового господарства місцевого колгоспу.

СКОРО йому виповниться шістнадцять.

— Юро, чим ти хочеш бути? — запитую.

Мовчить, думас.

— Тисяць з уроків в училищі, бо тобі не хочеться навчитись водити трактора, комбайна?

— А що там їх водити? Я вже на всіх їздив.

— Ну, знаєш, їздити, мабуть, найпростіше. А щоб знати техніку, нагодити її, треба вчитись.

— Піду в армію, поїду в льотчики...

У майже шістнадцять років мислити треба серйозніше. Але сама по собі людина не може навчитись ні мислити, ні діяти. Вона вчиться цього від когось, спираючись на чийсь досвід, наслідуючи його.

Для Юрка потреба у наставникові виникла набагато раніше, ніж торік чи позаторік. І найголовніше не те, хто ним міг би стати для нього — батько, вчителька, брат.

Чому ж не знайшлося для нього наставника?

З об'єктивно-гірих причин ним не став батько. (Пригадалось, який наголос на необхідності батьківського виховання хлопчиків робив у своїй творчості Григор Тютюнник. Ця тема чекає не тільки дослідників спадщини цього самобутнього сучасного реаліста, а й педагогів і психологів. Так, ніхто не може мати такого значного впливу на хлопчика, як батько).

Не стала наставником і мати. Жінці, якій легше довелось в житті, яка «вивела в люди п'ятьох», не вистачило духу на найменшого...

Чи треба дорікати вчителю чи й тим самим шляхівчана, які написали листа до редакції? Може, й треба.

Але найбільше звинувачувати в тому, що хлопець не прибився ні до якого берега і не бачить того берега, треба, по-моєму, тих, кого «вивели в люди».

Юркова мати показувала мені листи з Донбасу, з Ураду, з Кіровограда. Старші брати пишуть, адже, знають, що діється вдома. Але в них свої клопоти, що їм до наймолодшого брата.

БРАТ Сашко старший від Юрка на сім років. Закінчив профтехучилище, відслужив, зараз працює на заводі залізобетонних виробів. Недавно Олександр поселився з дружиною в окремій квартирі гуртожитку для мадосейних.

Адресу їхню мені дав Юрко, коли я запитав його, як же він збирається жити замітра. «Поїду в Кіровоград, буду в Сашка, в училище піду».

Сидимо в кімнаті, бесідуємо з Олександром.

— Він і в школі так учився. Я-то не знаю, бо давно з дому і рідко навідуюсь, але мати розказує. Каже: «Відправлю його вранці з дому, ні-

ВІВТОРЕК

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Мультифільми. 9.05 — Л. Мадонні. «Намешкувате моє шастя». Фільм-вистава. 11.35 — «Ось тут мій дім». Співає Н. Бекателла. Фільм-концерт. 12.00 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальні фільми. 15.45 — Знай і умій. Науково-пізнавальна передача. 16.30 — Новини. 16.40 — Фільм-концерт «Купальниця». 17.10 — Дітям про відрит. 17.40 — Документальний фільм «На посту — дружинники». 17.45 — Поезія. С. Горюхова. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Адреса подвигу: Галія». Із циклу «Що може колекція». 19.50 — Телефільм «Державний кордон». Фільм перший. «Ми наші, ми новий...». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародна зустріч з футболу. Збірна Фінляндії — збірна СРСР. У перерві. 22.20 — Сьогодні у світі. 23.20 — Велогонка. Мירו. Передача з Чехословаччини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм «Подорож по Костроми». 8.35, 9.35 — Фізика. 10 кл. 9.05, 10.35 — Французька мова. 10.05 — Про творчість Ф. Тютчева. 10.45, 12.05 — Ботаніка. 5 кл. 11.05 — «Атоматизація: проблеми науки і впровадження». Передача 1. 11.35 — Шахова школа. 12.25 — Історія. 4 кл. Юні герої у Великій Вітчизняній війні. 12.55 — Учитель — урок музики. 5 кл. 14.20 — Науково-популярні фільми «Людина над лавиною». «Біла моря Каспійського». 14.50 — В. Малковський — художник. 15.35 — Новини. 18.00 — Відкриття II Міжнародного музичного фестивалю в СРСР. По закінченні. 20.05 — Вечірка казка. 20.30 — Спорт за тиждень. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Пирог». 23.05 — Новини.

СЕРЕДА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Науково-популярний фільм. 8.55 — Дітям про відрит. 9.25 — Телефільм «Державний кордон». Фільм перший. «Ми наші, ми новий...». 1 серія. 10.30 — Клуб мандріливців. 11.30 — Фільм-концерт. «Мієстро талантів». 12.00 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний телефільм «Партія». 15.40 — Чи знаєш ти закон? 16.10 — Новини. 16.15 — «На землі, в небесах і на морі». 16.45 — Розповідають наші кореспонденти. 17.15 — Відгукніться.

сурмачі. 17.55 — Фільм-концерт «Шедрий пещір». 18.15 — Веретні паливо. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наш сад. 19.30 — А. Рубінштейн. Балетна музика з опери «Фермор». 19.50 — Телефільм «Державний кордон». Фільм перший. «Ми наші, ми новий...». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Телетральні мемуари. «Театр — мій дім». Народні артисти СРСР А. Степанова і М. Пруднікі про В. Немировича-Данченка. 22.30 — Сьогодні у світі. 22.45 — Велогонка Мירו. Передача з Чехословаччини.

ЦТ (II програма)

10.00 — Новини. 10.20 — Фільм-концерт «Квартет балетів». 10.35 — Шкільний екран. 6 кл. Фізика. 11.05 — Документальні телефільми. 12.00 — «Несподівані серця». Зустріч працівників партійних та громадських організацій Києва з учнями шкіл і профтехучилищ. 14.00 — Новини. 14.15 — Сонячне коло. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.40 — Музика К. Мясков. 17.25 — Фотоюрод. «Українська кераміка». 17.30 — Продовольча програма — справа коїнопо. 18.00 — Телефільм. (Кіровоград). 18.15 — День за днем. (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт «Веселі». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Музичний телефільм «Хіба серце може забути». 20.30 — Телетральна школа плавання. Урок 4. 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Піракані». 23.05 — Супутник XVII Всесоюзного кінофестивалю. По закінченні — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм «Історія дерев'яного чоловіка». 8.35, 9.35 — Астрономія. 10 кл. 9.05, 12.55 — Німецька мова. 10.05 — Учень ЯТУ. Фізика. 10.35, 11.35 — М. Сервантес. «Дон Кіхот». 6 кл. 11.05 — «Атоматизація: проблеми науки і впровадження». Передача 2. 12.05 — Музика. 6 кл. С. Прокоф'єв. Балет «Золушка». 12.35 — Природознавство. 2 кл. 13.25 — Школа Мандрілівців. 14.10 — Тележурнал «Сім'я і школа». 14.40 — М. Стелімах. По сторінках творів. 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Концерт II Міжнародного музичного фестивалю в СРСР. 18.15 — «До історії і старини». 20.00 — Вечірка казка. 20.15 — Раціональне споживання. 20.45 — Міжнародний турнір з водного поло. Збірна Греції — збірна СРСР. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Сутинка». 1 серія. 22.40 — В.А. Моцарт. Три п'яльці. Виконує ансамбль солістів академічного симфонічного оркестру Московської філармонії. 22.50 — Новини.



3 15 по 18
травня
1984 року

ЧЕТВЕР

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Мультифільм «Лісові мандрілки». 8.55 — Документальний телефільм «Особисте життя». 9.35 — Телефільм «Державний кордон». Фільм перший. «Ми наші, ми новий...». 2 серія. 10.40 — Відгукніться, сурмачі! 11.20 —

Музичний фольклор СРСР. 11.45 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Науково-популярні фільми. 15.30 — Переняті К. Паустовського. 16.25 — Новини. 16.30 — Театр старовинної азербайджанської музики «Дрес». 17.00 — «...До шістнадцяти і старші». 17.45 — Шахова школа. Клас розрядників. 18.15 — Д. Кабалевський. Концерт № 2 для фортепіано з оркестром. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Ленінський університет мільйонів. «Школа як важлива сходишка у



(скрипка), Володимир Васильєв (підолонець). Початок о 19.00.

21 травня. Музичне училище. Карл Орф. «Розуміння». Комічна опера-казка для дорослих. Харківська обласна філармонія. Початок о 19.00.

Кіровоградський обласний музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького.

15 травня. М. Старицький. «Циганка Аза». 16 травня. М. Старицький. «Сорочинський ярмарок».

17 травня. Ю. Едіс. «Набережна». 18 травня. М. Байдієв. «Поедінок». 19 травня. Ю. Едіс. «Набережна». 20 травня. Прем'єра. А. Лоуренс. «Ветсайська історія».

22 травня. І. Карпенко-Карий. «Мартин Боруля». Початок вистав о 19.30.

19 травня. Шарль Перро. «Кіт у чоботях». Музична постановка. 20 травня. С. Михалков. «Наф-Наф і його брати». Мудра казка. Початок о 14.00.

ОЛЕКСАНДРІЯ

Палац культури шахти «Світлопільська»

15—16 травня. Концерт Ризького ансамблю танцю «Чайка».

20 травня. Творчий звіт танцювального колективу «Устичанка» (м. Олександрія). Початок о 20.00.

формуванні творчої активності людини. 19.30 — Народні мелодії. 19.50 — Телефільм «Державний кордон». Фільм другий. «Мирне літо 21-го року». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Світ і мода. 22.10 — Концерт народного артиста РРФСР Ю. Маруєва й оркестру російських народних інструментів ЦТ і ВР. 23.00 — Сьогодні у світі.

ЦТ (II програма)

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. 17.05 — «Гарячий цех республіки». 17.35 — Музичний фільм «Сонячний дощик». 17.45 — «День за днем». (Кіровоград). 18.00 — Концерт оркестру народних інструментів Українського телебачення і радіо. 19.00 — Актуальна камера. 19.40 — Концерт радянської пісні. 20.35 — Телевізійна школа плавання. Урок 5. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Е. Гуцало. «Жінки є жінки». Телевистава. 22.40 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний фільм. 8.35, 9.35 — Фізика. 6 кл. 9.05, 12.35 — Іспанська мова. 10.05 — Знання — сила. 10.35, 11.40 — Н. Гете. «Фауст». 9 кл. 11.05 — «Атоматизація: проблеми науки і впровадження». Передача 3. 12.10 — Зоологія. 7 кл. 13.05 — «Воскрес Барановський». Тележурнал. 13.50 — Науково-популярний фільм «Цей гарячий світ». 14.10 — Фільм із субтитрами. «Відпустка, яка не відбулася». 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Сільська година. 19.15 — Міжнародний турнір з водного поло. Збірна Куби — збірна СРСР. 19.30 — Маминина школа. 20.00 — Вечірка казка. 20.20 — Тележурнал «Спіддружність». 20.50 — Документальний фільм «Тарханий». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Сутинка». 2 серія. 22.40 — Новини. 22.50 — Чемпіонат світу з мотокросу.

П'ЯТНИЦЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Мультифільми. 9.05 — Документальний телефільм «Тепло землі». 9.30 — Телефільм «Державний кордон». Фільм другий. «Мирне літо 21-го року». 1 серія. 10.35 — Грає С. Сяпокур (балет). 11.00 — Роби з нами, роби, як ми, роби краще за нас. 12.00 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — П'ятирічка — справа кожного. Документальні телефільми. 15.30 — Російська мова. 16.00 — Новини. 16.10 — Концерт Ленінградської державної капели

М. М. Гліни. 16.40 — Документальний фільм «Подорож по Уссурийський тайзі». 16.50 — Москва і москвичі. 17.20 — В гостях у казки. «Сьомий джін». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наука і життя. 19.30 — Концерт художніх колективів Литовської РСР. 19.50 — Телефільм «Державний кордон». Фільм другий. «Мирне літо 21-го року». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Цирк павічує воєні». 22.50 — Сьогодні у світі. 23.05 — Велогонка Мירו. Передача з Польщі.

ЦТ (II програма)

10.00 — Новини. 10.20 — Виробнича гімнастика. 10.35 — Е. Гуцало. «Жінки є жінки». Телевистава. 11.40 — Шкільний екран. 6 клас. Музика. 12.10 — Художній фільм «Ніч коротка». 13.30 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Сьогодні — Міжнародний день музеїв. «По музеях і виставочних залах». 17.00 — Телефільм «Музей біля моря». 17.20 — Концерт. 18.00 — Телефільм «Адреса підмоги». 18.30 — «Робітник» (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Кіт: роки і люди». Нарис про підполковника міліції П. О. Філоненка. 20.10 — «День за днем». (Кіровоград). 20.25 — Оголошення. (Кіровоград). 20.30 — Телевізійна школа плавання. Урок 6. 20.40 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — Зустріч з театром. Тбіліський театр маріонеток. 22.30 — Концерт радянської пісні. 23.30 — Новини.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм «Після трудового дня». 8.35, 9.35 — Географія. 8 кл. 9.05, 12.30 — Англійська мова. 10.05 — Учим ПТУ. В. Малковський. «Мое підвиртня Америки». 10.35, 11.40 — Музика. 6 кл. 11.05 — «Атоматизація: проблеми науки і впровадження». Передача 4. 12.10 — Природознавство. 4 кл. 13.00 — Театр А. Чехова. 13.55 — Наш сад. 14.25 — Д. Дефо і його твір «Робінзон Крузо». 14.55 — Монументальне мистецтво СРСР. 15.25 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Концерт II Міжнародного музичного фестивалю в СРСР. 19.00 — Клуб мандріливців. 20.00 — Вечірка казка. 20.20 — «Екологічний шоденник». «Пілічний звір». 20.40 — Міжнародний турнір з водного поло. Збірна СРСР — збірна Румунії. 21.00 — «Час». 21.35 — XV традиційні змагання зі спортивного орієнтування на призи Центрального телебачення. 22.10 — Зустріч з письменником Д. Граниним у концертній студії Останкіно. 23.40 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Кіровоградське середнє міське професійно-технічне училище № 8

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На навчання строком 3 роки приймають юнаків та дівчат, що мають освіту за 8 класів.

Учні набувають спеціальностей:

муляра, монтажника сталевих і залізобетонних конструкцій; столяра будівельного; маляра-штукатур; штукатура, ліцювальника-плітківника; слюсаря-сантехніка, газозварника; електромонтажника по освітленню й електроустаткування; електрогазозварника.

По закінченні навчання учні здобувають середню освіту.

Іх забезпечують гуртожитком, парадним і робочим одягом, чотирьохразовим харчуванням, підручниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів від зарплати суми.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

Училище має новозбудований комплекс: навчальні кабінети, лабораторії, виробничі майстерні, актовий і спортзал.

ний зал, ідальню, спортівне літнє містечко.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих та середніх навчальних закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені до вищих навчальних закладів професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на повному державному утриманні.

Юнаки до закінчення училища одержують відстрочку від призову до лав Радянської Армії.

Вступники подають або надсилають поштою: заяву із зазначенням обраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), 8 фотокарток 3×4 см.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: 316050, м. Кіровоград, вул. Волкова, 15. Тел. 3-15-32.

Іхати тролейбусами №№ 1, 3, 5 до зупинки «Обласна лікарня».

Дирекція.

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ КІРОВОГРАДСЬКОГО ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ М'ЯСНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих спеціалістів для м'ясної і молочної промисловості.

Приймають юнаків і дівчат віком від 17 років з освітою за 8—10 класів для роботи на підприємствах м'ясної промисловості, а юнаків і дівчат віком від 16,5 року з освітою за 10 класів, — для роботи на підприємствах молочної промисловості.

Строк навчання — 1 рік.

Прийнятих до училища забезпечують триразовим харчуванням, гуртожитком, стипендією — 18 карбованців на місяць. Звільнені у запас із лав Радянської Армії і випускники середніх шкіл одержують доплату до стипендії на рівні тарифної ставки робітника першого розряду — 75—80 карбованців. Під час виробничої практики учням додатково ви-

плачують 33 проценти від зарплати суми.

Час навчання в училищі зараховується до загального трудового стажу.

Для вступу подають такі документи: атестат або свідоцтво про освіту (оригінал), свідоцтво про народження, автобіографію, характеристику, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, паспорт, медичну довідку (форма № 086 (у), 6 фотокарток 3×4 см.

Прийом документів — з 1 червня по 25 серпня шодня, крім неділі, з 9.00 до 17.00.

Адреса училища: 316100, м. Кіровоград, Обознівське шосе, 3, ПТУ м'ясокомбінату. Телефони: 6-70-28, 6-70-30, 6-70-58. Іхати автобусами №№ 10, 34 до зупинки «М'ясокомбінат».

Адміністрація.

КІРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2 ІМЕНІ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ О. С. ЄГОРОВА

ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ

випускників восьмих — десятих класів для набуття спеціальності будівельника із середньою освітою.

З 1 вересня ц. р. в училищі буде введено в експлуатацію новий Палац спорту, до якого увійдуть: ігровий зал, зал з класичної боротьби, боксерський зал, шахово-шашковий клуб та ін.

Шановні любителі спорту! Навчаючись у нашому училищі, ви змо-

жете удосконалити свою спортивну майстерність під керівництвом досвідчених тренерів і педагогів. В училищі буде також розширена існуюча база для роботи гуртків художньої самодіяльності, диско клубу.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Тел. 7-14-17, 7-34-71.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.



НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.



ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-46-63; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Дмитрова видвицтва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компарті України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.